

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

heredem non haberet, incidit ei consilium de religione, vt comitatum omnem beatæ Mariae, & perinde ecclesiæ Hildesemensi permitteret: Idq; clanculò egit apud pontificem Iohannem, vt obsidio solueretur. Inueta est per episcopum via soluendi procinctus: Reduxit exercitum Albertus, ignorans, quid inter episcopum & comitem ageretur: Postea cum resciasset, indignatus dux parabat renouare bellum: Sed tum Iohannes episcopus mortem obiit: & ut placaretur dux, fratrem eius Ottонem assumere pontificem, in locum demortui. Cumq; nec sic quiesceret dux, rogabat fratrem Otto, ut ad tempora vita sua permitteret ecclesiæ comitatum: idq; annuebat germano. Cumque superstes maneret Otto fratri, permanuit in hodiernum in eius ditionis possessione. Huius etiam Alberti tempore, vrbs Embica, quæ erat comitum de Dassel, cum se quereretur ultra solitum à comitibus grauari, subdidit se Alberto: permanxitq; in ditione Brunswicensium ducum ad diem hunc: Inde que facta est diuisio principatus: quod suo tempore dice-
mus.

CAPVT XIX.

Albertus dux Saxonie, princeps elector, multos ex coniuge sustulit filios: In primis Albertum, sibi cognominem, qui in ditione & honore dignitatis electura illi succedit: Inde Rodulphum, & Ottонem, qui & ipsi acceptis vxoribus posteritatem reliquere. Nam Rodulphus ex Anna filia comitis Palatini de Rhenogenuit filium Iohannem. Otto frater eius ex Lorraine filia regis Dalmatiæ, prolem non accepit. Iohannes autem, quod postea dicemus, & ipse posteritatem reliquit: Sed electuia dignitas mansit in linea & successione Alberti secundi, qui patri Alberto succedit, &

illis

illi Rodulphus filius: quod per temporum tractum cum rebus gestis commemorabimus. Sed hic nascitur ex annalibus mirabilis perplexitas, ex supputatione quam faciunt: nam Alberto secundo memoratur in electu dignitate successisse Rodulphus, non filius, sed abnepos. Ponitur Albertus iste secundus, ad annum penè sexagesimum post mille ducentos, & superuixit filiis Rodulpho & Ottoni: Iohanni ex Rodulpho nepoti, & Iohanni pro nepoti ex Iohanne: & Iohanni tertio abnepoti, Alberto q̄ fratribus. Ex quo Alberto natus cōmemoratur Rodulphus, qui tritauo Alberto successit in electua dignitate. Rarum &tatis exemplum: sed tamen quod fieri potuit, ut videret Albertus II. filios filiorum in quintam generationem. Interminabiles vocant sacra littera genealogias: sed tamen principum honori refertur ista deliter detegere: si modò fidelia nobis documenta prouerantur: Nam de sola coniectura scribere, diuinatione proximum est. Per temporum autem successiones, recordabimur eorum, qui temporibus incidentur principum.

C A P V T X X X .

Rodulphus interea ad annum Christi septuaginta secundū post mille ducētos comes de Habsburg, a principibus ad regnū prouehitur Romanorum, vir bello acerrimus, & qualem turbata res publica de posceret: Cū Richardus mortuus, & Alfonsus longè positus, regnum tueri non possent. Gregorius X. nouus pontifex concilium tum Lugduni agebat: in quo multa de electione summi pontificis, de vnione orientalis ecclesie, de recuperanda terra sancta, essent constituta. Pontifex Italianam repetiturus, obuium habuit Alphōsum Castellā regem, multa querentem, quod in suam iniuriam noua de Rodulpho Sueuo facta electio, esset proba-